

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Ja, bortset fra sådan lige de sidste meningsudvekslinger her, synes jeg jo ellers, at jeg har været venlig op til flere gange i dag over for SF's tidligere forslag. Men her må jeg jo så nok skuffe SF lidt og sige, at i det her forslag har jeg meget vanskeligt ved at følge SF.

Jeg har ikke vanskeligt ved at følge SF, for uanset om det nu er borgerlige forældre eller socialistiske forældre, så deler vi nok alle sammen bekymringen over, at man kan finde spor af bromerede flammehæmmere i børns blod. Den bekymring deler vi alle sammen. Men den meget nationale tilgang, som ligger i SF's forslag her, har jeg simpelt hen utrolig svært ved at følge. Jeg kan heller ikke helt undlade sådan at tilkendegive en vis undren over, at det netop kommer fra en af de normalt pro-EU-folk i SF.

Man taler udtrykkeligt om at gennemføre et forbud på nationalt plan, og så kan det eventuelt sådan være sammen med, og hvis der nu skulle være nogle andre, der var enige med os, men grundlæggende skal det her gøres på nationalt plan.

Dertil må jeg altså sige, at det overordnet set er min holdning, at rammerne for den danske indsats mod bromerede flammehæmmere er beskrevet i Miljøstyrelsens handlingsplan fra marts 2001. Og jeg synes, at vi skal give den tid til at fungere. De principper, der er nedlagt deri, er dem, vi skal følge. De principper, der kommer til udtryk der, er jo at sige, at det er et klart internationalt problem, som vi kun kan bekæmpe effektivt gennem internationalt samarbejde. Den linje fulgte SR-regeringen, den linje følger VK-regeringen også, og af handlingsplanen fremgår det klart, at vi ikke opnår noget ved at forsøge dansk enegang i denne sag.

Kl. 15.55

Der er kun en meget lille dansk produktion af produkter, hvor der anvendes bromerede flammehæmmere. Langt størstedelen findes i importerede produkter. Der findes imidlertid produkttyper, hvor der i dag ikke er nogen alternativer, og der findes produkter, hvor forskellige regler om f.eks. brandsikkerhed kræver, at der bruges bromerede flammehæmmere. I de tilfælde er der for mig at se simpelt hen ingen mening i at skride til et nationalt forbud nu.

Vi har allerede opnået mærkbare resultater inden for rammerne af handlingsplanen. Et klart eksempel er det forbud, som siden august i år har været gældende i alle EU-lande mod de to bromerede flammehæmmere, der kaldes penta-BDE og okta-BDE. Det var i øvrigt et forbud, der faldt på plads under det danske formandskab i 2002.

I direktivet om farlige stoffer i elektriske og elektroniske produkter er der herudover et forbud mod det, vi kalder deka-BDE. Dette forbud får virkning fra 2006, og jeg forstår, at det faktisk er et meget vigtigt forbud, da lige præcis det stof findes i ganske mange elektriske og elektroniske produkter. Det er et sådant forbud, der batter noget.

Hvis vi valgte at gå videre med et forbud mod bromerede flammehæmmere i Danmark, altså et nationalt forbud, ville det i praksis kræve meget store ressourcer at gennemføre forbuddet, og jeg har ærlig talt meget svært ved at se, hvordan SF forestiller sig, at det skulle kunne håndhæves. Det er klart, at de steder, hvor der ikke findes alternativer i dag, eller hvor brandmyndighederne kræver det, kan vi ikke forbyde stofferne, og oven i de problemer kommer også kontrollen med de produkter og halvfabrikata, som importeres fra udlandet og anvendes i den danske produktion.

Vi ved desuden af erfaring, at der stilles meget store krav til den videnskabelige dokumentation, vi skal lægge på bordet, hvis Danmark vil gå enegang i EU, og oven i det kommer spørgsmålet, om der findes egnede alternativer, som ikke giver anledning til miljø- og sundhedsmæssige problemer.

Jeg kan simpelt hen ikke se, at vi har det grundlag, der skal til for at gå enegang på nuværende tidspunkt. Samtidig er det klart, at det i sidste ende vil være hurtigere og mere holdbart at samarbejde internationalt om at finde det fornødne grundlag, så jeg mener, det er indlysende, at vi skal undgå at trække hele læsset alene. I et internationalt samarbejde kan vi opnå en langtidsholdbar løsning, der er baseret på et internationalt forbud og derfor også rammer de producenter, der findes uden for landets grænser.

Jeg ved, at Miljøstyrelsen løbende følger de internationale undersøgelser, der er i gang både inden for og uden for EU-systemet. Her er man i fuld gang med at undersøge de skadelige virkninger af forskellige bromerede flammehæmmere, og som sagt er det efter min opfattelse helt